

Esse de două ori in septemana: Joi-a si Dominec'a; era candu va pretinde importanta materieloru, va esii de trei s'eu de patru ori in septemana.

Pretulu de prenumeratiune.

pentru Austria:	
pe anu intregu	8 fl. v. a.
diurnitate de anu	4 fl. v. a.
„ patrariu	2 fl. v. a.
pentru Romanii si strainetate:	
pe anu intregu	12 fl. v. a.
diurnitate de anu	6 fl. v. a.

ALBINA

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespundinti ai nostri, si de-adreptulu la Redactiune Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresa si corespondintiele, ce privescu Redactiunea, administratiunea sau speditura; cate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

—♦♦♦—

Pentru anuntce si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7. cr. de linia; repetirile se facu cu pretiu scodintu. Pretiu timbrului cate 80 cr. pentru una data se antecipa.

Pesta, in 16/28 optovre 1871.

Diet'a Ungariei astadi la 11 ore si-a deschisu erasi siedintiele in celu din urma periodu alu seu, de unde se si crede ca — acum aceste siedintie se vor continua pana la 20 aprilie, candu mandatul presintei case reprezentative espira.

In acesta de facia sesiune ar fi deci se se desbata si votedie multe din cele mai momentuose si urginti obiecte, si intre acestea de a supr'a o noua lege electorale.

Necesitatea si urginta unei atare legi tota lumea o recunoste, regimulu insusi nu o data a promis ca va aduce naintea legelatiunei unu proieptu de reforma; insa — pan' acum nu si-a implinitu promisiunea, si este mare intre-bare, deca va veni se si-o implinesca!

Tota lumea scia ca acestu guvernulu magiaru alu nostru nu se pote sustiene de catu prin legi rele, defectuose, nedrepte, cari se lese arbitriului si fortiei lui locu destulu.

Cei-ce tienu asia dara, ca impregiarile de astadi n'ar fi favorabili pentru d'a scote la lumina si d'a trece prin dieta o lege electorale machavelistica, carea se impara mai drepta si mai liberala, er in fapta se fia intocmai atatu de rea ca cea de astadi, — aceia nu credu ca ministeriu'u dlui Andrassy o se-si implinesca ingagiamentele luate a supr'a-si in acesta privintia, — si cele ce resuffa din cercurile guvernamentali, intarescu acesta indoiela.

Ministeriulu, asi se suna, mai antaiu de tote are se propuna unu proieptu de lege pentru impreunarea si organizarea intr'un'a a orasieloru sorore Buda-Pesta; apoi au se vina la rondu proieptele de lege despre regularea urbarialitatiloru inca neregulate; de aci in colia bugetulu va da multa ocupatiune Dietei, apoi — pote ca colo in februaru, deca timpulu — politicu, se n'ntielege, va fi bunu, se vor pune pe mes'a casei deputatiloru si unele modificatiuni pentru lege electorale!

Astfelu ni suna cartile guvenementali.

In siedintia de astadi a casei reprezentative, presidiulu si-a facutu aretarile sale, s'a votatu spesele casei pentru optovre, er dlu Helfy din stang'a estrema a interpelatu pe dlu c. Andrassy pentru amesteculu ce a avutu in cert'a si crisa constitutiunei ale d'ntre nemtii si cheii Cislaitaniei.

Si acum asia dara se trecemu si noi a vorbi la rondulu nostru despre acea certa si crisa. Avemu pre putienu locu d'a spune multe; dar si putiene vor ajunge. Precum suna tote scirile, cert'a este decisa, deca se pote numi decisiune, respingerea unoru pretensiuni — deplinu juste, si reclamate de unu poporu mare, de cinci millione de suflete, si spriginite de maioritatea precumpentoria a poporaloru monarchiei, popora ce numera cu cheii preste dubue-dieci si dubue de millione de suflete, facia de nemti si magiari si lipturile lor, toti cu totulu abia divmetate atata!

Ministeriulu Hohenwart deci, chiamatu de Imperatulu pentru d'a mediloci impa carea poporaloru nemtiumite, dupa ce planulu lui de impacare, combinatu cu consentiulu MSale, acum candu era se se traduca in vietia, prin MSa, la staruinitia colonneloru dualiste egemone, Beust si Andrassy — s'a respinsu, joi-a trecuta si dede demisiunea si — dnii nemti si magiari dualisti n'au nici cata indoiela ca — ea va fi primita.

Pana in momentu in sa, Ministeriulu

Hohenwart si contiuna functiunea, er cercurile politice, si diaristic'a si frementa mintile, ca — ore quid nunc? Cele mai desiuchiare pareri se dau. Cei mai multi totusi credu ca are se urme unu Ministeriu de transitiune, carele adeca se nu aiba alt'a mai de frunte missiune de catu a „calma“, adeca a molcomi in tote partile, pentru ca valurile pasiuniloru iritate se nu dee peste tiermuri.

Sunt in sa si opiniuni cari tienu ca si cheii si toti ceialalti nationali neodihniti si pretensivi, trebue apucati de scurtu si — cu pomnulu in gura si cu pitiorulu nemtio-magiaru pe peptu — constrinsi, a se multiumi de stepanirea semi-dieiloru germani si magiari.

Ce va fi, vomu vede; atata numai spunemu aici cetitoriloru nostri, ca se scia, ca noi — nici de catu nu suntemu superati de cursulu ce luara lucrurile. Ele nu apucaseru pre calea ce adeverata, cea simpatica si noa romaniloru. Curendu ele au se marga multa mai bine. Cu pe-catul si foradelegea — reu merge cine incerca amicia. Acest'a o vedu acum si cheii, de unde nici ei nu se supera atata de nesuccederea impacatiunei, catu se infuria pentru amesteculu unguriloru. Limb'a foiloru federaliste in acesta privintia este focu si veninu.

Cu datulu de alalta-ieri joi, primimu de la dlu corespundinte alu nostru din Viena urmatorele sire memorabili:

„Deca Muscalulu ne-ar fi atacatu cu unu millionu de baionete si cu 2000 de tunuri, si arma'ta nostra comuna, spriginita de honvedii magiari, ar fi respinsu ataculu si ar fi reportatu cea mai glorioasa victoria, — bucuria si iubilulu n'ar pote se fia mai mare decatu ce a cuprinsu astadi pe nemtii nostri la faim'a, ca Imperatulu a respinsu pretensiunile cheiloru si sustiene mortisiu dualismulu — cu tote consecintiele lui, ca unic'a si neviolabile legalitate in Austria, si ca prin urmare contelui Hohenwart si cu ai soi, nu li remane de catu se-si ie catrafusele!

„Abi se se latu acesta fama, si pretotindenia nu mai audi si nu mai vedi de catu manifestaiuni publice de mare bucuria. Iluminatiunea capitalei, cu conducte si cu banchete solene in onorea lui Beust si Andrassy, si — cate tote alte asemeni se planedia.

„Decisiunea causei se fia urmatu astfelu, ca barbatii de incredere din Praga, dnii Clam-Martinitz si Rieger, desi plecati a considera pretensiunea contelui Andrassy, adeca a lasa ne-atinsu pactulu Unguriloru cu Austria, — nici de catu in sa nu se poteau invoi a recunoste pentru Boemia legalitatea constitutiunei austriace de decembre, pe care cheii de trei ani o negara cu tote consecintia si tenacitatea, si pentru care proprie s'a recunoscutu necesitatea de impacatiune.

„Firesce cheii, dupa esperiintiele trecutulu — si altfelu putienu credietori nemtiloru, si a nume celoru de la putere, acum dupa naval'a ce — nu numai din Austria ci pana si din intriga Germania se dede a supr'a loru, deveniti cu totulu banuitori, nu poteau se intre in curs'a ce pre pe facia li se puneu. Li se insina adeca, ca ei se primisca de bunu unu Rescriptu, care li cere recunoscerea formale a constitutiunei austriace, pan'acuma negate de ei, si apoi se vina in Senatulu imperiale si aci se-si incerce noroculu, se-si faca ei insisi propunerile de modificatiune a constitutiunei intru favorea autonomiei statulu boemicu.

„Risiculu era pre mare si periculosu. Deca buna ora cheii ar intru fora reserva in Senatulu imperiale si astfelu i-ar accepta legalitatea, desi ei si cu Galitienii si ceialalti slavi si federalisti ar forma nu numai maioritatea absoluta, ci bune dubue de trei parti, ce se receru pentru modificarea constitutiunei; dar — dupa ce ei avura deplina oca-

siune de a se convinge ca, nemtii o data cu capulu nu vor se modifice constitutiunea ce li garantiza egemona, — o data cu capulu nu vor se concede slaviloru drepturi politice-nationali egale, — la ce alta aveau ei, cheii, se se astepte, de catu, ca sub vr'unu pretestu ore-care s'ar desface Senatulu imperialu si apoi la alegerile noue, prin fortia si coruptiune, nemtii de la putere ar scote altu resultatu, constitutiunea nemtiloru in sa ar fi recunoscuta de ei, si asi dara resistinta contra ei destituita de bas'a ei formale! Se intielege deci ca — nu li remase de catu a dechiaru si a motiva printr'unu memoriu — de neacceptabile acea insinuatune, astfelu a rumpe firulu pertractariloru de complanare, ce de 7—8 luni se totu torse la parere cu unu felu de sporu, si — a lasa erasi terenulu intregu acelei partite germane, ce de diece ani ilu stepanesce, fora se fia fostu in stare d'a multiumi si linisci maioritatea poporaloru Imperiului!

„Acuma deci avemu se vedemu lupt'a din Cislaitania intrandu intr'o noua fasa, si — poporale Monarchiei, cari inca in mai mare gradu de catu cheii, sunt apesate si nadreptatite nationalminte, dar cari n'au dibacia si modulu d'a desvoltu destula opozitiune, d'a resiste cu destula energia; vor ave oca siune a investia de la chei de nou.

„Se da cu socotela ca nemtii acum vor se puna tote in aplicare pentru de a innadusi opozitiunea slaviloru; deci lupt'a, frecarilo, inversiunarea — au se devina estreme si — mare minune deca Austria si din acesta crisa va esii intriga si sanatosu!

„Se bagati sem'a, ca din acesta crisa si lupta pote se se nasa resbelulu celu mare europenu, inca mai mare si mai cumplitu de catu celu franco-germanu, resbelulu intre slavismu si germanismu, care resbelu va se decida de sörtea — si a Europei, dar a Oriintelului de securu! Elementulu romanu in acestu resbelu — par' ca prevedinti'a o se-lu scutiesca, — si o se se adeveresca dora in sa o data ca, si in cea mai mare nenocire se afla cate ceva mangaiare. Muscalulu romanulu nu se va insoci, caci ar fi o insocire a porumbului cu vulturulu; d'alta parte, dusiman'a pronuciata, lovirile ne'ocotate, dripirile in piciora ce suferimu de la domni unguri si nemti — ne vor ferti de buna sema d'a cadu cu ei impreuna, si apoi Francia — atunci va fi timpulu candu ea er se va rodica la naltimea ce i se cuvine, si-si va intinde man'a ei scutitoria a supr'a nostra, cari astadi si pentru simpatiele ce i-am manifestatu si doveditu, atatu in Austro-Ungaria, catu si in Romania — suntemu mai vertosu asupriti de nemti si de tovarasii loru de magiari.

„Si cu atata — mai ca asi fi spusu tote, cate ne potu interesu despre crisa — nu sciu ce se dicu, terminata seu tocmai inceputa?! Dar se vedeti ce mai ai naibei rafinati sunt nemtii nostri si ce prosti sunt d'alta parte ungurii dvostre. Merita se vorbimu la oca siune de facia despre acest'a. Deja aici la noi au inceputu, si — de securu si acolo in Pesta vor se incapa a striga cercurile oficiose cu gur'a plina de lauda si admiratiune ca — dlu Andrassy a fostu carele cu potericululu seu cuventu si votu — a decisu caus'a!

„Acesta este politic'a regulata a celoru de susu. Ori de cate ori li trebue unu omu si o partita, care se ie a supra-si odiulu publicu celu mare, apoi dlu Andrassy cu influinta si cu genialitatea lui pururia este gat'a spre acest'a. Tota lumea scie ca Beust a fostu carele a conceputu intregu planulu de resbelu contra cheiloru, ca elu a fostu carele de a dreptulu, si prin principele de corona alu Sasoniei, celu mai apröpe, mai intimu amicu alu Imperatului Austriei, — a provocatu svaturile cele mici si mari de septeman'a trecuta si a atrasu, asiadicensu cu fortia, si pe dlu Andrassy in lupta si certa; — si acum d'o data respandescu ca diavolulu aces'a, marele mesteru, ministru-presiedintele ungrescu Andrassy — a invinsu pe chei, si a trantitu pe Hohenwart!

„Si ungurii se bucura ca nisce copli!

„Semi-oficialulu „Oesterreich. Journal“ de Viena, scrie ieri unu articlu intitulatu „Regele Andrassy“, alu carui articlu cuprinsu in putiene cuvinte este, ca — dnulu Andrassy, pentru ca Austria se nu ajunga a fi liniscita si tare, a impadecatu impacatiunea cu cheii, o' impacatiune ce ave de scopu, a introduce unu ratiunabilu federalismu, pentru d'a corege prin trensulu nedreptulu dualismu, prin carele dniloru magiari li se da o influinta desproporcionata a supr'a Monarchiei! — Dnii din Pesta, dupa cum deja ni anucia unu telegramu, sunt imbetati de mandria pentru acesta insinuatune, pre candu ea denuncia pre Andrassy si clic'a lui — si la nemti si la slavi, si deriva totu odiulu a supr'a Ungariei! — Deja furi'a cheiloru in Praga se indrepta in contra lui Andrassy si — pro superabundanti — deja unele foi cheice ieri fusera confiscate pentru invectivele loru contra ministriului-presiedinte ungrescu si contra magiariloru.

„Eta triumfulu, influinta, intieptiunea, caseigulu tierii ungrescu si a nume a magiariloru — din crisa de dincoaci de Laita! Incepu a crede si eu, ceea ce diserati de atatea ori, si ce mai de unadi observu si Kossuth, ca — pacatele dloru Dedk si Andrassy vor se aduca in celu mai mare periclu Ungaria si natiunea magiara desclinitu! —

O aparitiune pre caracteristica.

De candu cu guvernulu ungrescu — liberala, umanu si patrioticu — alu dlui c. Andrassy — se intielege, s'a desvoltatu in Pesta, in vecinatatea si umbr'a acestui sublimu guvernulu, unu felu de diaristica, pre care noi romanii am pote-o numi „de tufa“, seu nefiguratu vorbindu, „hotiesca“.

Acesta diaristica, in limb'a nemtiesca si in forma mai vertosu de umoru si satira ordinaria, dupa cum se dovedu pe deplinu, si-a facutu de chiamare seu problema, a apuca cu manele sale murdare si a festeli totu ce i vine in drumu, si a nume totu ce nu sta langa guvernulu, sub scutul specialu alu guvernulu. A amenintu reputatiunea si onorea cetatieniloru, a petrunde pana si in vietia privata si a atacu copiii si muierile si pe parinti, si totu ce este scumpu si amatu omeniloru, si sub diferite forme si preteste, a-i espune despretiului si urei si batjocurei publice, — astfelu a invenina si neferiei societatea! — Acest'a si-au facutu de meseria acele foi pascuilante.

Scopulu — directu e: specul'a, jafuirea pungelor; indirectu — dora menarea turmei pröste in strung'a guvernulu! Altfelu n'am sol se ni splicamu tolerarea aceloru diarie, taletorie de onore si de punge.

Speculatiunea este de duoue ramuri, adea ea se face in duoue moduri; o data jafuindu formalmente, adeca prin a duou'a seu a trei'a mana, si anucia omului deochiatu de sacrificiu seu preda, cumca — eta ce felu de articlu seu caricatura are se aparafin cutare foia, din acela va suprime deca bietulu omu ilu va rescumperu cu — 50, 100 seu 200 fl. Bietulu omu, ca se nu-si veda persona seu familla in publicu batjocurita si prostituata, scote si da sum'a ceruta, intocmai pre cum ar fi facutu, deca in plimbarea seu caletoria sa — printr'o padure, de o data unulu ar fi saritu dintr'o tuta cu revolverulu incordatu si i-ar fi cerutu — pung'a seu vietia! Si de aceea credemu noi ca acesta diaristica merita epitetulu „de tufa“.

Alu doilea ramu seu modu de speculatiune este — prin anunciuri; si aci acea diaristica de tufa, se spriginisce si prin regimu si prin unele institute publice, si chiar prin unii particulari — parte intimidati, parte blastemati si intriganti. Nu sugemu aceste date din degetu, ci le scotemu din foi ungrescu, a nume din „M. Ujsäg“ si „Ellenör“, si chiar din unele pertractari judeciale.

Si astfelu de hotii si talharii de bani si morala si onore, (intemeiate nota bene mai totu

prin Consistoriul anonim, secret, și puse sub firmă vre-unui bietu omu fără nici o pricepere de lucru!) s'a suferit aici ani multi de dăle, foră ca cineva să fi avut curajul de a se apuca de ele, d'a începe lupta regulată și formală în contra unei ciume spurcate, ce numai într'unu aeru politiou putredu și într'o stare sociale foarte decadinta — pôte să-si asiedie cortulu și să grăsească!

Si apoi această nu este în eclatante modu caracteristicu pentru libertatea, morală, patriotismulu epocii noastre, a înfloririi constituționalismului magiaru sub mării sei barbati Deák și Andrássy ?!

În fine totuși, acuma de curendu se găsi unu omu carele să se cugete seriosu despre lucrul și — să se decida, a se arunca ca unu alu doilea Curtiu în gură acestui gropanu aburătoriu de ciuma. Dlu Csernatony de la „Ellenör“ este acele audace barbatu. Elu în numărulu fidei sale de mai alalta-ieri, mercuri, se impulpă și apucă de a dreptulu de gâtul acea idra blastemata. Dar — să vedem, ôre o se învingă? Resultatulu luptei într'u asemenea va fi caracteristicu pentru starea politica și sociale.

Dlu Csernatony începe cu a enară, cum densulu nainte cu câteva luni provocase pe unu camaradu alu seu de la pressa, ca împreună să încêpa luptă contra aceluor „foi de tufa“, dar cum acelu camaradu, recunoscendu în totale și în speciale infamiele aceluor foi, a dechiaratu că — nu cutêsa a se apucă de ele, cîci „sî teme de veninulu loru fumili", nevêstă și copile! Deci dlu Csernatony, dechiarandu că elu n'are familia, n'are pre nimenea scumpu și amatu langa sine, pentru a cărui insultare și vatemare ar trebui să fie ingritu, ér — injuriale ce s'ar face persoanei și onôrei sale, va scîi să le resbune, — dup' această dechiaratiune se apucă de lupta.

Dlu Csernatony arêta cu de amenuntulu, cu cuvintele logice și moralei și politicei sanatoșe; că: ce lucru ticălosu, ce rusine și scandalu este, în partea publiculu și a guvernulu, a toleră, ba încă spriginindu a sustiené astfelu de diaristica hotêșca. Elu mai departe dovedesce că — prin spriginirea cu aboneminte și anarciar, spriginitorii totu se facu partasi hotêșloru, vinovati naintea tribunalulu umanitatii chiar ca și hotii, dar preste această încă și tributari hotêșloru, dependinti de la acestia.

Noi cu dlu Csernatony raru, pré raru ne întielegem; dar în acestu punctu i admirâm resolutiunea și dibac'ă. Urme numai domnulu Csernatony a dă în hoti și talhari, ori unde îi întimpina în statu și în societate, foră pregetu și crutiare, și — noi pururâ ilu vomu aplauda, — mai multu, noi suntemu convinsi că curendu dsa va trebui să isbêscă totu asiă foră mila și în conatiunaliu sei cei-ce mai vertosu ocolu diosu prin poporu jafuiescu, și cei-ce de ocolu de susu spriginescu pretotindeniă prin bani și totu felulu de favoruri, intrigele și hotiele contra naționalitatiloru nemagiare!

Destulu că dejă a duôu'a dia unelc foi liberale luara cu multumire notiția de întreprinderea dlui Csernatony și — se îngagiara a-lu spriginu în lupta —

Si acuma ca de încheiere să ne întrebăm: de ce noi venim a ne ocupă de unu obiectu, de diaristica talharêșca din capitală Ungariei se pré noi nu ne atingei, celu putienu nu de a dreptulu?

Ecce de ce: pentru ca onorabilulu nostru Publicu să se convingă că nu numai la noi în florescu florile de tufa, nu numai la noi consortiuri anonime întemeiădiă întreprinderi diaristice pentru d'a isbi din ascunsu, și a amagi lumea din secretu, — și că — domni guvernanti ai nostri nu numai la noi simpatizădiă cu d'astea și le spriginescu! Ba încă că la noi aceste întreprinderi sunt numai nisce biete slabe imitatiuni ale celor de capitala. Atâtă totuși că, aici în capitala numai unele lapediture ovreesci se ocupa de acea nobila meseria, pre candu la noi, romani, celu putienu dupa osterioru — romani, cu nume frumosu sunătoriu, au luatu a supra-si această superba rola! De altmîntrelea — totu ce dice dlu Csernatony despre partasi spriginitori ai acestoru „diaria de tufa“, după tôte regulele logice are deplinu valôre și aplicare și la noi. Nu veti gasi nici la noi omu de omenia și cu minte spriginindu pressă coruptă! —

Lugosiu, în 13/25 opt. —

(Partidă națională și partidă guvernamentală română.) La 1861 candu am intratu în viața constituțională, mai multi deputati romani s'au dechiaratu pe sine de „partidă națională“, și cealaltă întielegintă și poporulu cu inimă și si faptele au spriginitu pe această partidă, pe „antiluptătorii naționali.“ —

Acăsta partidă s'a luptatu cu poporulu romanu să aiba drepturi garantate prin lege, a cautatu garantie pentru fericirea poporulu romanu. Poporulu preste totu a priceputu chiamarea și programă partidei sale, respective a sa, și a doritu implinirea ei.

Vedem că si astadi existe acea partidă, totu cu acele principia și tendintie, dar în parte cu alti membri în frunte, pentru că unii intrara prin votulu poporulu în inimă lui, alții i esira din inimă, ilu parasira pentru interesele loru personali. —

Unii întieleginti romani, încă în 1861, se dechiarara de partidă deakista, identica mai tardiu cu cea guvernamentală. O tacura de siguru parte pentru convingerile politice și iubirea catra constituțiune, crediendu că în acestu modu se va poté ajutá poporulu romanu, (precum diceau ei,) — parte pentru că pre această cale credeau a li se poté satisfacé ambițiunile personale, sciindu că stepanii trebuie să platêscă și să i impene pe servitorii loru.

Acăsta partidă deakista, carea a fostu și e cu romanii din diregatoriile mai înalte în frunte, nu are pe cealaltă întielegintă, preoti, invetiatori și pe poporulu romanu, celu putienu în partea mai mare, mai curata și mai luminata — langa sine; și nu are decât pe nesoc rudeții, legate prin interesele familiare, apoi pre unii carii cauta numai pre unde cadu sfarimature; cu unu eventu, din poporulu romanu pe atăția, pe câtă a potutu castigă chiar și unu

solgăbireu strainu, prin poruncela seu momela, d. e. pre antistii și juratii comunali de pe la sate, alesi și sustienuti mai vertosu prin abuzulu de legi și de putere. —

Si acesti oameni ai interesulu propriu au cutesarea de a se numi încă „partidă“ și o brașnic'ă de a se dice adese ori „partidă română guvernamentală“ — foră ca să-si fia aretatulu vr'odatu vr'o programă română, ce ar suferi-o macar guvernulu, și pe bas'ă cărei ar vré să se impace cu poporulu romanu.

Deci acesti oameni, carii ambla foră neci unu scopu romanu, facu pe instrumentele guvernulu, după programă a acestuia, atunci, candu această afla de lipsa, că poporulu romanu trebuia batutu — în dieta, în congregatiuni, la alegeri de ablegati. Trecutul e plinu de dovedi. Si asiă ei, acei oameni, nu cugeta la mai multu, de câtu să-si marêscă domni'ă adeca rangulu și titulu și să-si imple posunariulu. Poi și guvernulu însuși după tôte semnele nu priveșce din altu punctu de vedere.

Lasati afora eventulu „romana“, și ve numiti numai „partidă deakista“ seu „guvernamentală“, și suntemu în curatu; nu mai vorbiti însa în numele poporulu, căci poporulu și asiă scie că ce vreti, vreti să trati bine, și apoi adio! Să vi fia de bine! —

Dar deca totuși pretindeti de a reprezentă și voi poporulu romanu, și de a poté fi partidă „romana guvernamentală“, atunci poporulu potesce:

1. Ca să ve intruniti și constituiți pe facia; cu numele vostru să esiti înaintea poporulu, ca să ve cunoșca apriatu, și să aretati și guvernulu, că aveți curajiu de a formă partidă română guvernamentală sub stepanirea ungurêșca. (Decă aci tocmai e absurdulu, pre carele guvernulu ilu pricepe, nu însa netarâii!)

2. Ca să vi aretati programă politica-națională, pre bas'ă careia v'ati intovarasiu cu guvernulu, și pe carea stati facia cu partidă națională, a carei programă este cunoscută națiunei în proiectulu ei pentru deslegarea cestiunei de naționalitate; și darsă să esiti la lumina cu proiectele v'ostre de întremedlocire la dieta. —

Pana nu veti face această, poporulu romanu ve priveșca de oameni, ce luara în intunerecu ca furii, seu de instrumente ôrbe ale unui guvernii, carele pana acuma ca după sistema a totu lovitu în poporulu romanu; de oameni, a caroru naționalitate e în stomacu și în vanitatea ambițiunei.

Decă aveți programă, atunci întielegintă de la tierra și cu poporulu va combină și judecă: că ôre între impregiurările de facia, corespunde și poté fi primită programă partidei române guvernamentale? Va cunoșce încătu aveți tendintie bune, și conformu va primi programă, ca pe temeiulu aceleia să poteti face impacatiune între guvernii și poporulu romanu, și urmêdiă de sine, că atunci poteti.

*) „Partidă română guvernamentală“ este una pura absurditate; căci n'avem guvernii romanu, ba nici parte legale în guvernulu tierei. R e d.

poporulu mare parte, cu temeiul va recede de la partidă națională. —

Decă vreti ca și pre viitoriu să remaneti foră programă și să ve folositi numai de nesoc frasi diurnalistice, ca fia-ierat'ă „Concordia“ de trieta memoria, și astfelu a vi aretă naționalismulu, atunci — faceti voi de voi, dar lasati-ve de poporu, căci numai ce mai tare ilu amariti silu veti infuria a supra patroniloru nostri, precum vedeti infurati pre serbi — buna ôra. —

Decă vreti ca să mai stati după spatele guvernulu și din candu în candu la poruncela să impliniti ce e contrariu intereselor vitali ale poporulu romanu, atunci tendintia rea a v'ostă este evidentă, și impingeti poporulu într'o confusiune, als cărei urmări ér vor fi, că murulu va fi și mai mare între guvernii și poporu, guvernulu pré putienu i ajutati, și poporulu pré multu i stricati, și candu va veni diu a acestuia ca se tiena judecata, veti fi osenditi; și candu guvernulu va fi în pericolu, poporulu se va bucură, ér voi veti fi deaconșiderati și de guvernii și de popôra. —

Din aceste puncte de vedere mai multi cugetatori și-au atientitu ochii a supra noulu diariu „Patriu“, și ar vedé multu mai bucuros deca ea s'ar dá pre facia de organu alu guvernulu, ér consortiulu ar pasi la lumină dilei, ca o reuniune de romani cu capacitate și caracteru și tendintie bune, și d. e. ar face ei inisisi — ca feliu de partidă, unu proiectu de lege pentru naționalitate, — fiindu că și guvernamentalii dechiară că nu sunt multiamiti cu legea ungurêșca. Atunci poporulu ar scîi că cu cine are de a face, și ce i se otera, și n'ar trebui să se rusine și indignedie că — se afla oameni cari supunu despre elu atăta miserabilitate de a se alatură unei masce, la spatele careia potu să fia nisco misieci, cari se rusina de a-si numi macar numele, fiindu că seiu că — acelu este festelitu și bancrotatu, de care deci omenii de omenia se ingrozescu și ingretiosiedia! Multi credu că Patria e o copia a Concordiei, sub altu titlu, și cu tendintia de a produce certe diurnalistice, de a suspiciună pe romani, precum a facutu chiar și în nr. 1 și 2 *); deca ar fi asiă, atunci Ddiu tare a batutu și pe guvernii și pe poporulu romanu cu astfelu de partidă română guvernamentală! —

Poporulu deci astêpta ca se ve cunoșca, și seu să ve dea mana, seu — cu piciorulu. — Unu romanu din Carasiu, pentru mai multi. —

Neoplanta, în 21 opt. 1871.**)

(Corespond. originale despre brutalitate poliice și militari, dezvoltate pentru de a im-

*) Intrebati că — ce dicem la acele infamii? — Ne mai poteti întrebă? Dôra avemu altu lucru și alta chiamarea, de câtu se mergem pe cleiulu guvernulu. — Despre ce DV'ostre doriti a ve convinge, noi din capulu loculu am fostu convinsi. Vi facuram totuși placerea; și — ocașionulminte ne vomu pronunția și noi, dar — cu totulu altmîntrelea. Dlu Andrássy va sarî trei palme de la pamentu. R e d.

**) Acăsta epistolă este din condeiu serbu, și ea ni s'a tramisa încă mai pré largu, dar pentru angustatiunea spatiulu, desi cu parere de reu, a trebuitu s'o prescurtăm. — Red.

FOISIÓRA.

Cestiunea Dictionariulu limbii rom. în Societatea academica de București.

Cea principale problema si opulu celu de frunte la care s'a îngagiatu și de care s'a apucatu societatea academica română, este compunerea unui Dictionariu alu limbii române, și — paralelu a unui Glosariu de vorbele straine seu dubie în limbă poporulu romanu. Acestu opu, conformu Regulamentulu statoritu încă la 1869, are să absorbă mii de galbeni, și totuși elu n'are să fie de câtu numai o încercare, unu proiectu, ce dup'aceia, la unu timpu ôre-care, de nou va fi cerstatu, emendatu și — asiă dicendu de nou statoritu și edatu de Societate, sub alu seu propriu nume și a sa autoritate.

Va se dica primă încercare este să fia mai multu o adunare de materialu. Si cu tôte acestea, ca s'a regulatu astfelu, în câtu pentru o „încercare“ are să fia împreunatu cu spese desproporționali, să se tiparêscă într'o editiune de mai multe mii de esemplaria, și în privintă lucrării ei s'au lnatu dispușetiuni, ma și fora dispușetiuni speciali, se urma unu modu și o procedere, cari atătu în punctulu materiei, câtu și a forme — pre multi un-i multumescu, pre multi chiar îi supera și instraina.

Pana acuma au aparutu câte-va putiene fascicule din Dictionariu și o micuță parte din Glosariu, și din titlu si perfatiune vedem că elaboratori sunt: dnii A. T. Laurianu și J. C. Massimu.

Fiindu că, precum atinseram mai susu, această întreprindere a Societatii academice, celu putienu, pentru viața de astadi a ei — este principă a ei problema și agenda, și are să absorbă cea mai buna parte a resurselor ei foarte modeste, și fiindu că noi însii ne

am figuratu din capulu loculu între cei nemulțumiti cu modalitățile adoptate și urmate pan' astadi în această cauza atătu de importantă; (foră ca însa să fimu potutu află cu cale a atacă și compromite concluziunile maioritatii și lucrările și directiunile unoru barbati mai speciali, și prin urmare mai competinti de câtu noi, ci — manifestandu-ni nemulțumirea puru numai prin denegarea conlucărării nostre la proiectulu de Dictionariu, pre câtu timpu operă nu s'ar conformă unoru conditiuni mai aprôpe de trebintiele și de votulu comunu alu publiculu nostru literariu, o denegare după noi, cu atătu mai justificata, căci conlucărarea noastră vr'o poteamă îngagiă de câtu cu mari sacrificii, în parasierea de alte îngagiamente, nu mai putiemu importantii și urgentii) deci erdemu că facia ca pré stimatii nostri cetitori avemu sant'ă detorintia, de ali infacișii această cestiune astfelu precum ea în sesiunea de estu-timpu s'a produsu în sinulu societatei academice, și în estu modu a li face posibilă ca însuși să-si formediă o judecata a supra lucrulu. Din aceste motive și cu această intentiune vomu publică la acestu locu — după „Romaniulu“, processele verbali în obiectu.

Societatea academica română.

(Sectiunea filologica)

Siedintă din 4 septembrie v. 1871.

Membru presinti din sectiunea filologica: dnii Laurianu, presedinte, Massimu, Sionu, Romanu și Caragiani; asistandu si membrii sectiunei istorice: dnii Hodosiu, Odobescu, Baritiu, Urechia, Papiu, și d. P. Poenaru, — după decisiunea luata ca toti membrii societatii să ié parte la cestiunea Dictionariulu, în sectiunea filologica.

Se deschide discussiunea generale a supra proiectulu de Dictionariu, depusu de comisiunea lexicografica, compusa de dnii Laurianu și Massimu. —

D. Romanu cere ca această comisiune să comunice societatii observatiunile sale a supra materialulu de Dictionariu, care materialu s'a depusu în manuscripu de unii din membrii societatii ca colaboratori, chiar în sesiunea actuală.

D. Papiu intempina că, ordinea dilei fiindu discussiunea a supra proiectulu impriamatu, propunerea dlui Romanu remane a se consideră numai după ce această va fi terminata.

D. Massimu sustienendu pe d. Papiu, so cietatea intră în discussiune.

D. Hodosiu, luandu eventulu dice:

Anulu trecut, candu comisiunea lexicografica a presintatu cinci côle tiparite, trei de Dictionariu și duôu de Glosariu, și sectiunea filologica a intratu în cercetarea lor, mi adueu a minte c'am facutu observarea: deca cercetarea noastră se estinde numai a supra modulu i scrierii Dictionariulu, adeca a supra cestiunii, deca fie-carui eventu s'a datu etimologiă lui, traductiunea în limbă latină, semnificatiunea lui atătu generale câtu și specială, diversele acceptiuni, figurarea lui în frase, în constructiuni etc. etc. conformu regulamentulu pentru publicarea Dictionariulu, punctulu 18, seu că cercările nostre se vor estinde și a supra ortogra-

fiei ces'ă urmatu în publicarea celoru cinci côle tiparite, ce ni se presintara? — Si sciu că la această observatiune a mea, d. Papiu a emis opinionea, opinione ce s'a și adoptatu, că cercetarile nostre să urmeze în anenduboc directiunile. Si asiă s'a urmatu. Am luatu lucrarea la revisiune, o am îndreptatu, o am modificatu, o am adoptatu, și a fostu bine. —

Astadi însa, candu voim a intră în cercetarea proiectulu de Dictionariu și Glosariu, ce ni se presinta? Vedem naintea noastră nu numai unu materialu puru și simplu de Dictionariu ca în anulu trecut, ci ne vedem în facia cu titulu cărții, c'ô dedicatiune, c'ô prefatiune, cu cele cinci côle esaminate anu, retiparite seu reeditate estu-timpu, și pe langa acestea iuca cu vr'o câte-va côle asemenea celoru cinci côle din anulu trecut.

Candu ne vedem facia cu atâtea lucrări, trebuie să ne întrebăm: cum să intrăm în cercetarea lor? de unde să începem?

Ori de unde am începe, eu credu că mai antaiu trebuie să ni spumem observatiunile nostre generale. Si eu de aceea mi ieu voia d'a începe de aci.

a) Începu de la titulu publicatiunii ce ni se presinta, și observu nainte de tôte că, fras'ă „elaboratu de A. T. Laurianu și J. C. Massimu,“ nu este corectă, pentru că proiectulu de Dictionariu și Glosariu nu este elaboratu, elu nu se elaborêscă numai de domniile lor, ci s

pedecă serbatorile naționale în onoarea atelup-toriului naționalei serbesce Dr. Sot. Miletićiu.) Dni stepanitori er ni dederă cele mai eclatante dovedi că — nu știu guvernă, de cătu prin ea pritiu și fortia brutala. După ce comun'a ora-siului nostru trimise siea o deputatiune spre a intempnă și salută pre martirulu nostru nati-onalu inea la Vatiu și a-i dá cortegiu de acolo și pana la Pesta și erasi pana aici la noi, acea deputatiune la Pesta gasi multe alte deputatiuni adunate de prin tôte orasiile locuite de serbi, și asiă din tôte se alésa o speciale deputatiune de 30 membri, carea inea prin insociri volonta-rie crescú la 50 de membri, ce se și infacisă spre anintitul scopu în Vatiu, și — în necasulu domniloru, ce prin diferite uneltiri voiau a elude acésta intempinare solena, ea totu 'și faciú detorinti'a și-si implini misiunea.

Intr'aceea aici la noi se asiediasa unu co-mitetu pentru prepararea celor necesarie spre primirea lui în simulu nostru, după absintia de unu anu în prinsóra dloru magiari de la Vatiu. Acestu comitetu compusese unu frumosu pro-gramu pentru unu siru de manifestatiuni solene și cordiali; aci erau salve din tréscuri, aci in-frumsetiarea orasiului și a caseloru publice cu flănușe naționale; aci conducturi de tórtie, aci musici și banchete, sel.

Pre candu program'a eră publicata și tôte preparatiunile — asiă dicendu gata, în preser'a sosirei doritulu primu finu alu naționalei, de o data se iafacisă în midloculu nostru supre-mulu nostru comite urbanu dlu *Lehnhard*, a-lună iute comitetulu reprezentativu alu muni-cipalitati si-i descoperi că în consecint'a unui mandatu mai inaltu, ori-ce solena primire a dlu *Miletićiu este oprita*, și nici unu felu de mani-festatiune publica nu se póte permite. Totu comitetulu dechiară dlu supremu comite că este multu pré tardiu, ca se se mai póta im-pedecă solenitatea și manifestatiunile poporali, dar oprél'a inasi nu are nici o basa legala; de altmintrelea membrii comitetulu oferira toti garantía pentru sustinerea pacii și ordinei; — nefolosindu inea protestele lor, membrii co-mitetulu se disolvara și rostogolira tóta respun-sabilitatea pe capulu supremulu comite și a coloru ce i-au comandatu acésta pasire.

Se faciú séra, și indata ce se inurgí, se observara patrole și militii fórtie multe pe tôte stradele, și se respandí scirea că pretotindeniá oprescu adunările de poporu, ba oprescu in-trarea strainiloru în orasiu. Ei, dar oprél'a nu eră publicata și cunoscuta; de unde pasirea soldatiloru și a *hóvédiloru* cu baionetele im-plantate, eră o surprindere ce frapă și indigná pe tóta lumea.

Soldatii în pichete — nu numai cutrie-rau stradele, ci și condusi de câte unu serginte intrau prin oțeluri și scoteau pre toti óspetii și pasagerii afora și în capu de nópte alungau pre cei straini afora de orasiu. În fine se dovedi că intrég'a garnisóna, pana și cea din cetatea Petrovaradinulu, eră pusă pe picioru de res-belu și pe bastiónele cetati tunurile stau incar-cate, tôte indreptate spre orasiulu nostru.

Astfelu trecú nóptea — spre norocire

fora vr'unu conflictu sangerosu, și astfelu se faciú diminetia, candu pe la 8 óre și sosi vapo-rulu cu Dr. *Miletićiu*. Poporulu, avisatu prin bubuitulu pivaloru de prin tôte satele de p-malulu Dunarei, pe unde tracea vaporulu, și ni-tandu în dorulu și entusiasmulu seu pentru marele barbatu, uitandu de mesurile opritiórie a regimulu, se adunase pe tiemurele Duna-rei de a lungulu loculu de debarcare — intr'unu numeru cum nu s'a mai vedutu în orasiulu nostru, și indata ce difari pe vaporu pe barba-tulu celu doritu, incungiaratu de unu cortegiu de mai multe sute, prorupse în cele mai info-cate strigări de „*jinio Miletićiu!*“ și cuprin-diendu-lu toti dir: tôte părțile, și portandu-lu parte mare pe bracia, între cantari de marire și între urări frenetice de *sè traisca!* — ilu petre-cura pana la locuint'a sa. Aci ajungendu tóta multimea, dlu *Miletićiu* i tienú o frumosa și duioșe cuventare, multiamindu-i și sfatuindu-lu și investindu-lu despre cum ave sè se pórtie.

Pana aci deci oprél'a potericiloru dilei remase de nimic'a; poporulu o calcă în piciora. Insa urmă curendu isbanda.

Mai antai de tôte — banchetulu, cum eră elu statoritu, nu se permise; polit'a și cu hóvédii ocupara localitatea și scosera afora pe toti cei ce se adunau. O parte totusi din cei alungati, fiindu că timpulu eră frumosu, se retrasera în gradina și ca la vr'o 300 se pusera și tienura aci prandiu mare dar — sub contro-rla militioi și a politiei, carea stă pre impre-giuru. Toaste — se dede voia sè se pórtie, dar fora coloru politica. Ca și candu junii nostri mai vertosu, n'ar sci face *politica și fora po-litica!*

Sér'a conductulu n'avă locu; dar aci eroii nostri induplecara pe insusi dlu *Miletićiu* a midlocu ca se nu se intemple, la a cărui rogare deci publiculu se invoí. Tóta lumea inea cră pe piciora, tôte stratele pline, asemenea tôte cafe-nele și alte localități publice, er prin piétia mai vertosu multe dame se plimban; toti erau voioși, rideau și glumeau, unele grupe cantau și se desfatau; dar pacea și ordinea în tóta de-plinatatea sa.

De o data se audíra tobele batandu alar-mu, și se vedíura soldatii și hóvédii buindu din tôte părțile, în pasu de asaltu, cu baionetele implantate — a supr'a poporulu! Isbeau în drépt'a și în stang'a, intrau în cafenele și prin óspetarii, loviau cu paturile puseceloru pe toti căti li veniau în cale, și astfelu a lungau pe toti a casa. Nimeni nu venia a minte a se opune, nici nu eră nimeni pregatitu la acésta, dar ómenii de imbuldiéla mare nu poteau sè se retraga destulu de inte, și asiă multi au dusu cu sine loviri grele a casa, în cătu vor tiené minte acésta séra.

Tóta nóptea orasiulu a fostu în statu de asiediu militar; soldatii bivnacau pe strate și prin piatia și — vai de acei-ce deveniau în ma-nele eroiloru de *hóvédi*.

Lumea se intréba deci: ce óre va se dica acésta? Ce dni voiau sè ajunga prin acésta brutala tractare și cumplita vatemare a popo-ratiunei inofensive și pacice??

Vor fi avutu dóra intentiunea, sè insufe poporulu serbescu temere și cutremura de hóvédii? — Ei bine, pe acésta cale se provóca ura și indignatiunea. Séu că tocmai acésta se fia atentitu dni Ministri?!

Nu potemu sè scimu séu sè ghicimu tien-tu'a; ce vedemu este, că — *vatemara și insultara de mórte pe slovaci la Nitra și la T. Snu-Martinu, vatemara și insultara pe rus-sini la Ungvár, ne vatemara și insultara éta și pe noi serbii aici în inim'a noastră, în santua-riulu, în onoarea noastră naționala*, și — au va-tematu și insultatu, precum audimu dejá, și pe romani óre-unde, desi nu în asemenea barbara mesura *); ei bine, ce voiescu domnii magiari? Cauta dóra pretestu sè introduca absolutismulu magiaru? Dar li trebe absolutismu mai abso-lutu de cătu celu de astadi?! Dar mai are cine-va în Ungaria vr'unu dreptu, vr'o adevérata securitate personale și naționala, déca elu nu este magiaru séu magiaronu?!

Séu dóra cauta ocașiune de a deprinde pe hóvédii loru din taber'a de la Vatiu — și în glontiu, și cu sange?! — Ei bine, nu știu ei că noi avem unu foru apelatoriu și drep-tulu de retorsiune! — Videant consules! — (J. P.)

Langa Clusiu, 12/24 opt. 1871.

Dle Redactore! Vinu a Ve felicitá pentru soliciținea și firmitatea cu care Ve interesati de binele și onóra naționalei noastre, speciala a celei din Transilvania, pe carea constituționalis-mulu lui Deák și Andrassy a scris'o în regi-strulu mortiloru!

Ati fecutu fórtie bine că ati vorbitu pe facia în caus'a coloru ce se încerca din mai multe părți pentru o activitate naționala mai pronunțata. Cu căti de ai nostri am vorbitu, toti Vi secundéza; ér domnii de la potere, cari dejá incepusera a face vorba că — „*intre ro-mani se comploteza*“; acum se vodu desavuatí solatantu.

Si apoi veni „*Kolozsv. Közl.*“ și luá și elu cestiunea la desbatere și dise și elu în multe privintie multe adevéruri.

Nu crede nici elu că prin *congrese* s'ar poté delaturá adevératulu r'au, indolenti'a nó-stra, ci tiene că o „*munca și economia naționala buna*“ ar fi medicin'a reului.

Ce a negritu și totu negrigesce intiele-ginti'a romana — este după „*Kol. Közl.*“ că — *pre putienu lucră „pentru naintare pe calea dezvoltatiunei și omnipotentei culture, și asia bietulu poporu romanu lancediesce în ne-sciintia*“.

Pana aci trebe sè-i cam dăm dreptate fratelui unguru; dar de aci în colia — sè fia bunu și sè ni dee dreptate și elu nóa.

Precum DVóstra dle Redactore, pré mi-nunatu atipusu si aretatu în articulu „*Eman-ciparea noastră economica-finantiaria*“, progresa și cultur'a, se *conditunéza de avere*, casi averea de cultura.

Ei bine: nu domnii magiari óre tienu

*) A noastră cea adevérata este — pare-ni-se lasata pentru Congressu. R e d:

pung'a tierci în mani; — nu ei 'și-dau pentru scopurile progresulu și culturei loru naționale — *mii și sute de mii și milioane din pung'a co-muna*; dar óre nóa datu-ni-au macar a diecea, macar a sut'a, macar a mi'a parte spre același maretiu scopu?!

Dloru magiari, nici chiar coloru departe de guvern, nu li vinu la socotéla agitatiunile nóstre politice; și „*Kol. Közl.*“ și manifesta superarea pentru ele; — ei bine: noi suntemu informati, positivu informati, că din partea pri-miloru corifei ai nostri de la 1861 inócioia, de repetite ori s'a facutu potericiloru magiari, a nume repositulu ministru *Eötvös* propunerea, că romanii vor renunțá la ori ce programu politicu, ori ce agitatiuni politice, dar domnii stepanitori sè li dee în mana *instructiunea po-porulu, cea de diosu și cea mai inalta, și cu medilócele banali câte se vor recere, și sè-i lase a-si desvóltá și concentrá pe acestu campu manosu tóta activitatea, macar sub cea mai ri-gurosa controla a statulu, dar — sè n'tielege în limb'a poporulu și în directiune naționala peste totu*.

Ei bine, știți că domnii magiari nu vréu sè auda de atare, eminenteminte loialu, moralu și patrioticu planu?! Si — știți că în acésta negativa se cuprinde cea mai evidinte rea-vointia, chiar dusimania de mórte a domniloru de la potere, catra naținea romana!

Acésta déca „*Kol. Közl.*“ va luá în con-sideratiune, va trebni sè recunósca că negri-ginti'a dezvoltatiunei și culturei scolare la ro-mani, o parte mare, dóra cea mai mare — este chiar planulu și oper'a domniloru magiari. —

În scurtu voiu sè-i spunu — fratelui un-guru din Clusiu, că — domnii, potericii magiari — nu vor cultur'a noastră, și de aceea ei de-negandu-ni cu tóta consecint'a și tenacitatea medilócele necesarie pentru lumina, sustienu ne-sciintia, intunecimea poporulu romanu, pantru ca prin acésta sè-lu tienă puroria injugatu sie, și incetulu cu incetulu sè-lu stérge de pe facia pamentulu.

O grea insinuatune, séu chiar acusatune, dar — după date și fapte pipaibili, unde e o-mulu, unde Ddieulu acél'a, carele ar poté sè-lu spele curatu pe magiaru de acésta crima grea!

Crima grea o numescu, întoomai asia, precum asi numi crima de fratucidiu, déca asta-di romanii, dispunendu de impregiurări, ar face cu naținea magiara aceea ce domnii magiari astadi, și de ani diece, facu cu romanii.

Déca este unu Ddieu si o dreptate pe lu-me, apoi resbunarea o se urme curendu, si ea o se fia cumplita. — D . . .

Varietati.

— (Dlu Joane Porutiu,) lostu redactore la „*Federatiunea*“ și de siesse luni viptima, — pardonu martore eră se dicomu — a libertatei magiare de presa — în arestulu din Vatiu, ieri vineri terminandu-si martiriulu, a retornatu la Pesta. Junimea romana de aici s'a grabitu a-si implini o sacra detorintia, și a iatempnata și salutatu pre connatiunalulu si amicul seu atātu la Vatiu, în data după esirea din arestu, printr'o deputatiune, cătu și la gar'a drumulu

cialalti membri sunt colaboratori ai Dictionariu-ri; asiă déra *Dictionariulu* este séu va fi ela-boratu de toti membrii colaboratori. Dara dom-niele loru mai sunt inea și membri ai comisi-unei de redactiune; de aci eu credu că termi-nulu celu mai corectu ce s'ar poté pune în titulu publicatiunii proiectulu de Dictionariu, ar fi *aventelu: redactatu*, în locu de elaboratu.

b) În cătu pentru dedicatiune, departe a se nu voiescu și eu a se dedicá opulu memo-rii lui Evangeliiu Zappa, dara comisiunea de redactiune n'a fostu insarcinata cu facerea de-dicatiunei. Eu credu că societatea si-a rezervatu ce-si d'a luá conclusiune în privint'a acésta, pana atunci comisiunea de redactiune nu eră a dreptu a o face. Dedicatiunea se va poté fa-ce atunci, candu intregu proiectulu de Dictio-nariu va fi trecutú prin revisiunea societáti respective a sectiunii filologice, și candu, a-ceptatu o data, elu se va publicá sub firm'a so-cietáti nóstre, nu ca proiectu, ci ca „*Dictiona-riulu Academiei*“, conformu regulamentulu.

c.) Asomenea nedomerire am și în respec-tulu prefatiunei. Ori cătu ar dice cineva că prefatiunea de la proiectulu de Dictionariu nu trivesce pe societate, ei numai și numai pe membrii comisiunii de redactiune, eu nu voiu poté fi nici o data d'acésta parere, pe cătu tim-pu prefatiunea s'a tiparitu cu speșele societáti, era autorisatiunea ei? Séu că prefatiunea nu a tiparitu cu spșele societáti?! Un'a din

due. Dar membrii comisiunii de redactiune se subscriu la prefatiune că insarcinati de ca-tra societate, ceea ce în fapta nu este asia, pentru că societatea în privint'a acésta n'a lu-atu nici o conclusiune; ea a insarcinatu pe co-misiune puru și simplu cu esaminarea lucrari-loru de Dictionariu, cu redactiunea lui și cu ni-micu alt'a. Prefatiunile de regula se facu după terminarea opului, și aci ca si la dedicatiune, eu credu că societatea si-a rezervatu sie-si a de-liberá a supr'a acestei cestiuni. În prefatiune după mine, trebni a se aretá conclusiunile ce societatea a luatú pentru publicarea Dictiona-riului, planulu ce ea si-la facutu pentru elabo-rarea și tiparirea lui, barbatii cari au colaboratu la elu autorii și opurile de cari s'au servitu în confectionerea Dictionariului, modulu de scri-ere ce s'a urmatu în publicarea lui, și alte me-suri ale societáti, relative la Dictionariu. În prefatiunea ce ni se presinta la proiectulu de Dictionariu, nu este nimic din tôte aceste; ea ni aréta planulu ce comisiunea si-l'a facutu, éra nu acél'a pe care societatea l'a datu; în spe-ciale, la partea a III. despre ortografi'a cuvinte-loru, ea nu este alt'a de cătu multu putienu proiectulu de ortografi'a romana propusu, dar nedesbatutu inea intregu în sesiunea anului 1867 (T. I; pag. 72, etc.) Concludu că acésta prefatiune nu trebuia sè se faca.

d) În cătu pentru cele cinci cóle, esami-nate anulu trecutú de sectiunea filologica, mi

permitu observatiunea că la retiparirea și ree-ditarea loru din estu-timpu, comisiunea lessico-grafica n'a observatu modificările, observările și conclusiunile din anulu trecutú, după cum cere regulamentulu pentru publicarea Dictio-nariului. Déca se va cere, voiu aduce și es-semble.

e) În urma mai adaugu că, în cursulu cercetării ce a urmatu anulu trecutú a supr'a proiectulu de Dictionariu, au remasu unde cestiuni rezervate discusiunii. Ele pana astadi nu s'au desbatutu. Éca unele din aceste ce-stiuni:

Cum sè se serie cuvintele ca: *tienu*, *catie-landru* etc.; cuvintele: *dupa*, *că*, *pana*, etc.; cuvintele: *amendoi*, *dóue*, *nóa*, etc.; cuvintele terminate în *le*, precum: *formale*, *materiale*, etc. în Genitivulu și Dativalu singularu, eu doui îi séu cu *ei?* *faciundu ca accrescamentu, abatutulu, tacundulu, cuvintulu*, și alte analoge, — cu *u* séu e séu *i?* terminatiunea *one*, *ione* séu *une*, *iune*; form'a gramaticale în desințiele *ente*, *entia* séu *inte*, *intia*, *rintia*, etc.; form'a *decurru*, *acurru*, séu *decurgu*, *acurgu*, etc. déca la cuventulu *celu altu* sè se intercale pen-tru eufonia unu *l*, ca *cela-l-altu*, etc.; déca cuventulu *prin*, sè se serie cu apostrofu *pr'in* după analod'l lui *d'in* etc.

Tôte acestea, si inea altele, au remasu rezervate discusiunei. Pentru aceea mi-am pusu întrebarea la inceputu — *de unde începemu?*

Dupa aceste observatiuni generale, mi voiu luá voia a vi presintá o propunere. —

Dlu *Sionu* pe langa cele dise de dnlul Hodosiu, adauga că dlu n'a intielesu nici o data lucrarea Dictionariului în modulu cum s'a lucratu de comisiune; că în Glosariu a intie-lesu a se pune cuvintelo destinate d'a fi pro-scrise din limba, ér nu acelea cari au primu radecina adença în limba, acelea cari se tienu chiar de istori'a tierci, de legeslatiunea sa și de datinele sale. Conchide dicendu: că vede că a-césta provine de acolo, căci regulamentulu n'a prefriptu regulele pentru tóta technologia Dic-tionariului, și — cerendu, sè se numésca o co-misiune care se ié în revisiune regulamentulu acésta.

Dlu *Urechia* doreșce intrunirea *Dictiona-riului cu Glosariulu* și revisiunea regulamen-tulu, pastrandu-se unu semn pentru cuvintelo ce le crede demne de a fi escluse.

Dlu *Massimu* ca membru alu comisiunei lessicografice dice, că îi vine fórtie greu a re-sponde la atâtea cestiuni d'o data, că e bine sè se despartia materi'a de discusiune, căci fie-care punctu reclama serióșe desbateri.

Dlu *Papiu* cere a se lasá discusiunea pe calea pe care a apucatú și sè se asculte obser-vatiunile generale ale tuturor membriloru; ér despartirea materiei în puncte distincte sè se faca mai pe urma.

(Va urmă.)

feratu la sosirea in Pesta, si aci in numeru mai mare. Er a sera totu in onorea Dsale tienu unu banchetu frumosu si forte animatu in localitatile din Bierhalle, unde in numern preste 40 de insi petrecu toastandu si desfatandu-se pana tardiu noptea. — Junii nostri, onorandu astfelu pe fratele loru, martiru pentru sentimentele si convictiunile sale natiunale, s'au onoratu pe sine cu ale loru asemeni sentimente si convictiuni natiunale. —

† (Tenerimea romana studiōsa in Buda-Pesta,) in urma unu cerculariu emis din parte competente, coadunandu-se astadi, sambata in 16/28 c. intr'un'a din localitatile „Otelului natiunalu“, a ascultat o parte — din ratiociniulu comitetului din anulu scol. trecut alu societatii „Petru Maioru“, si a primitu demisiunarea acestui comitetu. Amenandu-se apoi reconstituirea de nou si mai departe a societatii pe mane-di, adeca domineca in 17/29 c. s'a alesu numai unu presedinte si unu notariu ad hoc. In fine, de ore ce la consultarea de mane este invitata numai tenerimea romana studiōsa din Buda-Pesta, si dupa ce cu acēsta ocaziune se aflā de mai bine ca la acēsta adunare s'ē parte intr'eg'a junime romana, presedintele si notariulu ad hoc se insarcinara cu emiterea de locu a unui cerculariu in mai multe esemperia, forma de completare a invitatiunei facute dilele acestea pe cale diurnalistica. Asia d'ara la consultarea fratiesca ce va avē locu mane, domineca in 17/29 c. precisu la trei ore d. m. in locuint'a dlui At. Barianu, (Alte Postgasse nr. 1.) este invitata intr'eg'a junimea romana din Buda-Pesta. —

=(Vivat Ilustritatea Sa dlu Ivacicovicu Giuri, noulu supremu comite alu Carasilui!) Buletinulu oficial alu Ministeriulu magiaru, alalta-ieri publicā acēsta — prē nimerita debumire; ea este dēma de Ministeriulu dlui Andrassy, si i face onore — intocmai ca si cum i-a facutu cea a episcopului romanu gr. catolicu de Lugosiu. Multi sunt, ce e dreptu, cari audindu despre intentiunea guvernului pentru acēsta denumire, despre carea de multu se vorbesce, tieneau faim'a de o pacalitura; cāci ei vrēu a nu conōsce nici merite, si nici o capacitate in dlu deputatu de pana acuma alu Ciacovei. Dar acei ōmeni — au uitatu cā traimu sub sublimulu si genialulu guvernulu alu deakistiloru, care — mai bine de cātu si Bach, si Metternich, scia se gasēca si s'ē apretiuēca meritele si capacitatile si pre ōmenii cei mari, mai vertosu intre nationalitāti. (Er cumca noulu dnu supremu comite pentru Carasiu, intr'adeveru este omu mare, a potutu s'ē se convinga ori-cine a avutu morocirea de a-lu fi vendutu vre o data!) Ce se tiene de meritele sale, noi am sci se scriemu o carte intr'eg'a, grōsa ca pelea feciei domniloru dragi ai nostri — despre ele, (se'ntielege pentru plata buna;) dar intr'unu putienu spatiu ce ni se dede in „Alb.“ ajunga a aminti atāt'a: 1. Dlu G. Ivacicovicu, in timpu de aprōpe siesse ani ca deputatu, nici macar o unica data n'a votatu contra guvernului si — nici n'a fugitu vre o data din dieta, ca unii alti colegi ai sei, romani si neromani, din drēpt'a s'eu din stang'a, candu a fostu s'ē-si doe votulu in unele cestiuni, ce li s'a imparutu cā li-ar apesā consciint'a s'eu — interesulu; dupa flēcuri d'astea de consciint'a, marele nostru barbatu nu s'a luat nici o data! 2. Dlu G. Ivacicovicu, cu cea mai mare abnegare de sine, a adusu pana si sacrificiu d'a lasā ca Ciacova, orasiu insemnatu si tare imoporatu de romani si de serbi, s'ē remana fora judeciu de cercu, si acēt'a s'ē se dee Dettei, unui satu micu, dar nemtiescu. Cātu de mare sacrificiu a fostu acēt'a pentru dlu Ivacicovicu, se vede de acolo cā dup' unu reportu ce avemu din Ciacova, prin mutarea judetiului cercualu la Detta, pretiurile caseloru in Ciacova au scadiutu la diumetate, si aci dlu Ivacicovicu, o casa prē frumōsa ce are in orasiu, s'ē fia perdutu pretiu de mai multe mii de florini. Acēt'a puru din patriotismulu seu celu sublimu, carele deci reclamā respalata din partea guvernului pariteseu. 3. Cu ocaziunea pertractarei cestiunei de nationalitate in Diet'a magiariloru, dlu deputatu alu Ciacovei G. Ivacicovicu a avutu curagiulu d'a spune cā — s'ē elu este representante alu romaniloru si ca atare solenelu nēga indreptatirea pretensiuniloru natiunale ale deputatiloru romani! Apoi — nu sunt acēstea merite si inca merite colosali? Ba noi tienemu remuneratiunea multu prē mica! Dar marele nostru barbatu — este modestu. ōmenii neprepepa-

tori dicu cā ar avē — chiar putiena si carte si — mai nu sciū ce. Noi insa dicemu: cu atāt'a mai bine; celu putienu nu va face nebunii ca predecesorul seu dlu Fauru, celu intieleptu, carele nici de cum, nici la espres'a comanda de susu, nu vre s'ē stime si s'ē iubēca pe parintele eppu Olteanu. Prostu lucru. Ilustritatea sa nōua va iubi si va stimā de siguru — pre ori cine va porunci dlu Andrassy si dlu Tōth Vilmos, s'eu macar secretarii acestor'a; inca dōra si mai multu! — Am auditu de o profetia; s'a intemplatu acuv vr'o diece ani la o bet'ia in Oravicia; acolo unu pacala alu naibei a denumitu in batjocura, fiindu cā nu sciā gluma mai prōsta, pre Giuri alu nostru de supremu comite in Carasiu, o ideia de carea insusi acēt'a si-a risu fōlele plinu! astadi sublimulu Ministeriu magiaru puse pre MSA a implini profet'ia acelu pacala alu naibei! — S'ē traiēca sublimulu Ministeriu alu genialulu conte Andrassy! N'avemu cuvinte s'ē-i spunemu cātu ne a incantatu!

=(Curiositatea d'a aflā pe corespundintele nostru din Viena,) este atātu de mare incātu o epistola ce ni sosi ieri de la dlu V. Gr. din Viena, erā frumosu si finu traiata pe de laturi. Dar dlu corespundinte alu nostru este barbatu cu totulu nedependinte de guvernulu si intru cātu amiculu nostru, pentru alu causei si alu nostru interesu vrē s'ē remana necunoscutu altuia decātu nōua, si promitēma cā si mai departe, casl pan' acuma, corespundintiele dsale vor merge 'n tipografia scrise numai de man'a nōstra. Cea de alalta ieri o puseramu, precum se vede, in fruntea fōiei, unde intr'adeveru i se cuvine loculu. —

=(Principele Napoleone in Ajacis si Corsica.) Albina mai de unadi si prononciā indigatiunea pentru cutesarea „principelui rosu“ s'eu „Plom Plom“, cu care returnā prin Francia la Corsica, unde Napoleonidii se tienu ca a-casa, si de unde ei credu cā vor potē reocupā Tronulu Francioi. Sntemu detori asta data, la cēstu locu, a dā satisfactiunea cuvenita poporului francesu si a spune, cā bietulu principe arogante, la trecerea sa prin Francia, in mai multe locuri fū insultatu in modu forte aspru; er apoi sosindu in Corsica, nici acolo nu gasi simpatia ce o cautā, ci poporulu se portā facia de elu forte nepasatu, ici colia pana si superatu. In capital'a Ajacio erā adunatu nou-alesulu consiliu generale si principele Napoleone inca primise unu mandat, pe temeulu caruia elu sperā cā o se fia alesu de presedinte, si ca atare o s'ē aiba cea mai buna ocaziune d'a agitā pentru restaurarea dinastiei Napoleoniloru in Francia. Insa omulu nostru se aflā reu insielatu. Desi partisiarii lui pusera tōte in miscare pentru alegerea lui, totusi se dovedī cā elu nu dispune de mai multe de cātu 14 voturi! Astfelu greu blamatu, elu si luā iute catrafusele si trecū in Italia la Livorno. Cale buna! —

=(Hymen) Dlu Jos. Vulcanu, redactoriulu „Familiei“, in 10/22 l. c. a incredintiatu de fiitoria si-esi socia pe domnisor'a Aurelia Popovicu, fiica dlui Alessiu Popovicu, avocatulu si posesore in Comlosiu, cottulu Aradului. Providint'a divina s'ē binecuvēnte jun'a parēchia, si s'ē reverse a supr'a ei tōta darurile ce se recerū pentru o viētia in deplina fericire!

† Dem. Anastasiu Lica.

(Necrologu.) Sunt tocmā 8 dile de candu reposā intru Dlu, aici in Pesta, in etate de 69 de ani, barbatulu alu carui nume ilu puseramu in fruntea acestui necrologu, — unulu dintre fiii natiunei romane cei mai minunati! De spiritu viu si ageru, de caracteru firmu si resolutu, de o voia si activitate ne-adormita si emancipata, dlu Anastasiu Lica, nascutu romanu macedonēnu, a fostu unulu dintre cei mai intreprindietori comercianti si cetatieni ai capitalei unguresci. Dar densulu, tienendu la a-aceea rigōre si tenacitate si in cas'a si famili'a sa, si chiar in biseric'a sa, adesea a venit in conflictu cu lumea cea — mai putienu rigurōsa si consecinte. Astfelu Dsa dupa unu conflictu ce a avutu cu romanii pestani nainte de 25 ani, la alegerea de parochu in Pesta, fiindu cā s'a semtitu vatematu in sentiulu seu de dreptate si in convictiunile sale natiunale si religunari, a parasitu partea si parochi'a romana si — a trecut la greci, si pre candu rudeniele sale, chiar uniculu seu frate, erau romani zelosi, elu erā sufletulu greciloru in tōte luptele loru cu romanii. Acestu contrastu a mersu, pana a o-

prī parochului romanu d'a-i mai calcā cas'a si pana a dā copiloru sei crescere mai multu gre-cēca! Putieni, prē putieni barbati romani i erau suferiti si simpatici. Redactorele de astadi alu „Albinei“ erā unulu dintre acestia, si multu timpu in desiertu s'a nevoitu, a-lu impacā cu natiunea sa. Atāt'a numai promitēma confidentialimite, cā in testamentulu seu — nu va face desclinire intre romani si greci, si — dupa unu estrasu ce „P. L.“ publicā din testamentulu reposatului, asiā se vede cā intr'adeveru n'a facutu desclinire. Elu a adunatu o avere de millione, dar a lasatu dupa sine si o familia numerōsa. In testamentulu seu si cu gur'a a lasatu mai multorū bisericii ortodosse si unor institute filantropice legate insemnate; cuprinsulu loru nu se scie specialu, fiindu cā, cum observaramu, parte mare a lasatu numai cu gur'a, de ore-ce bietulu de trei ani orbise cu totulu si nu mai erā in stare a scrie; dar eredi sei de-jā s'ē fia dechiaratu cā le vor realisā si pre cele lasate cu gur'a. — Ce ne prinde mirare este, cā nu aflāmu nemic'a despre o fundatiune pentru o scōla mare greco-romana confesiunale in Pesta, alu carei planu la anulu 1866 ni l'a aratatu gat'a, descriu cu insasi a sa mana!

Dupa tōte — nu ni remane de cātu a oftā reposatulu nostru din inima curata: S'ē-i fia tieren'a usōra! —

Convocare.

Onoratii membri si oficiali ai comitetului Reuniunei invetiatoriloru romani din Inspec-toratele Temisōra si Vinga prin acēt'a sunt conchiamati la siēdintia pre d'ia de 22 octomb. st. vech. in scōl'a rom. din suburbiulu Fabricu alu Temisōrii, cu care ocaziune sunt a se des-bate urmatōriele puncte:

1. Cum si prin ce midilocu are a se uni, respective consoci cātu mai curendu Reuniunea nōstra cu cea Lipovana, alu carei comitetu are a fi de timpuriu incunosciatulu, (conformu con-clusului adusu in adunările generale ale ambe-lorū reuniuni,) spre a se pune si a ceea in o a-semenea contielegere.

2. Care s'ē fia cea mai buna procedere a nōstra, ca cu ocaziunea consocierei se potemu conchiamā si infiintā multu dorit'a Reuniune generala a tuturor invetiatoriloru romani gr. or. din cele 4 protopopiate, anesate diecesei aradane.

3. Despre tacele s'eu competintiele de solvitu ale membriloru dejā insemnati.

4. Facerea unui preliminaru.

5. Inca unele cause grave si urgente, privitōrie la sortea si essistint'a nostra a invetiato-riloru romani.

Totu cu acēsta ocaziune am dorī a audī ceva mai de aproape — dara prin ei in persona — si despre cei cinci invetiatori rom. suspendati, despre cari cetiram o interpelatiune in nrulu 82 alu Albinei. (NB! S'ē nu uitati cā caus'a a intratu in rotaiulu ei regulatu! — R e d a c t.)

Beregseu, in 12 oct. 1871.

E. Andreescu m. p.

presedintele

Reuniunei inv. rom. din In-spect. Temisōrei si Vinga.

Postu de contabilu.

Cu privire la apropiarea timpului pentru activarea „Institutului de creditu si de economi“, „Albina“, care in prim'a linia se va ocupā cu afaceri de economii si cu operatiuni de creditu ipotecariu si de escomptu, se deschide prin acēt'a concursu pentru ocuparea postulu de contabilu la acelu institutu.

Competentii au d'a tramite cere-rile loru prevediute cu documente auten-tice despre cualificatiunea loru teoretica si practica, despre servitiulu loru de pān' acum la asemene institutu ori alta careva banca, si despre cunosciint'a de limbi, la comitetulu subsemnatu (Sibiu, strad'a Macelariloru, Nr. 110) pana in 30 noemvre a. c. calind. nou, aretandu totu-odata si conditiunile, pre langa cari sunt aplecati a primī acelu postu.

Sibiu, 20 octobrie 1871.

Comitetulu pentru fundarea In-stitutului de creditu si de economi „Albina“

RESPUNSURI.

1. Taturoru cu corespundintia nepublicate: Le vomu folosi pe rōndu; dar sntemu cutropiti. Chiar astadi intr'o dia primiramu 21!

2. Dlu N. C. in Tem. si G. Cr. in Aradu: N'am primitu desucri!

Concursu

Pentru ocuparea statiunei invetiatoresci la scōl'a rom. gr. or. confesiunala din comuna Slatina, protopresbiteratulu Boros-Ineului, in-spectoratulu Deznei, se escrie concursu pana la 31 oct. st. v. a. c. candu va fi si alegerea.

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt: 100 fl. in bani gat'a; 10 chible de grāu; 10 de cucurudi; 10 orgii de lemne; 8 centenarie de fenu, si cortelu liberu cu gradina de legumi. — Doritorii de a ocupā acestu postu sunt avisati a-si tramite recursele loru pana la terminulu mai susu desiptu, instruite conformu Statutulu organaicu, deadreptulu subscrisului Comitetu parochialu.

Slatina, in 11 oct. 1871. st. v.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu

Nicolau Polisiu m. p.
inspec. cerc. de scōle.

Concursu

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la a II-a clasa nou-infintata in comunitatea Ciclova-romana, protopresbiteratulu Bisericeii-albe, se escrie prin acēt'a concursu. —

Emolumentele anuali sunt:

- a) in bani gat'a — 300 fl. v. a.
- b) in naturalie $\frac{3}{4}$ jugere de pamentu frup-tuosu ca gradina in estravilanu.
- c) 5 orgii de lemne tiapliga, din cari este a se incaldi si scōl'a. —
- d) quartiru liberu, corespundietoriu. —

Doritorii de a ocupā acestu postu invetiatorescu vor avē a-si instrūā petitiunile loru concursuale cu — carte de botezu, cu testi-moniu despre sciintiele pregatitōrie nainte de a intra in preparandia, cu testimoniu despre ab-solvarea cursului pedagogicu la institutulu din Aradu, atestatulu do cualificatiune de la Vene-rab. Consist. diecesēnu, apoi despre servitiulu de pana acuma si despre portarea loru morala; — astfelu instruate si adresate contra Comite-tulu parochialu din Ciclova, le vor substerne prē Onor. D. protopresbiteru in Jamu, pana in 7 novembre a. c. stil. vechiu. —

Ciclova-rom, in 7 oct. 1871.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu:

1-3 Josifu Popovicu, m. p.
protopresb.

Concursu.

Se escrie pentru urmatōriele statiuni invetiatoresci vacante in protopresviteratulu Pestesiu:

1. Fekētō, cu emoluminte: 168 fl. lēfa si de totu pruculu cāte 20 cr.
2. Bulzu, cu 168 fl. lēfa.
3. Suncuivul, cu 160 fl. lēfa.
4. Remetz, cu 120 fl.; 9 chible de bucate.
5. Lugosulu-de-susu, cu 105 fl. lēfa.
6. Tinōd, cu 75 fl.; 9 chible de bucate.
7. Birtini, cu 100 fl. lēfa.
8. Calatze, cu 120 fl. lēfa.
9. Surducu, cu 90 fl.; 9 chible de bucate, 60 portiuni de fenu si atātea de fuioru; 4 stangeni de lemne.
10. Cornitielu, cu 200 fl.; 6 chible de bucate; 6 stangeni de lemne.
11. Lugosulu-de-dionu, cu 125 fl.; de totu pruculu cāte 30 cr.; 12 chible de bucate, 1 vica de fasola, 6 stangeni de lem-ne, si de la tōta cas'a o portiune de fenu.
12. Vale-M., cu 200 fl.; 8 chible de bucate.

Cei ce voiescu a recurge pentru vre-una din aceste statiuni sunt poftiti a se adresā contra subscrisulu pana la 25 a lunei curinte, la loca-litatea oficiului seu in M. Telegdu.

Datu in M. Telegdu, in 11 opt. 1871.

Pentru Comitate

J. F a s s i e m. p.

protopresv. Pestesiu si

inspect. de scōle.

1-3

Concursu.

Pentru ocuparea postulu invetiatorescu la scōl'a romana gr. or. din comunitatea bisericēsa Sanu-Mihaiulu-romanu, se deschide concursu pana in 1. novembre a. c. cal. v.

Cu acestu postu sunt impreunate urma-tōriele emoluminte: 100 fl. v. a.; 30 meti grāu; 2 jugere pamentu de aratura; 4 orgii de lemne; $\frac{1}{4}$ jugeru de via, si quartiru liberu cu diame-tate gradina.

Cei ce voiescu a ocupā acestu postu, au a-si tramite recursele loru, adresate subsem-natulu comitetu, — contra subscrisulu Inspec-tore cerc. de scōle, avendu acele recurseuri a fi instruite cu documintele necesario, despre scō-lele pregatitōrie, despre absolvarea preparan-diei, despre essamenulu de cualificatiune si de-spre portarea sa. Cei-cē vor avē 4 clase capi-tale s'eu clase gimnaiale, vor fi preferiti.

Sanu-Mihaiulu romanu, 9 oct. 1871.

Comitetulu parochialu.

Dr. Paulu Vasiciu m. p.
insp. scol. alu cerc. Temisōrei.

2-3